

Vergaderjaar 2007–2008

30 536

Regels inzake de volledige liberalisering van de postmarkt en de garantie van de universele postdienstverlening (Postwet 20..)

K

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 6 maart 2008

Algemeen

Met belangstelling heb ik kennis genomen van de nadere vragen die leden van verschillende fracties over het wetsvoorstel hebben gesteld. Hieronder worden de vragen beantwoord, in het vertrouwen dat deze beantwoording bijdraagt aan een voorspoedige behandeling van dit wetsvoorstel.

Inhoud van het wetsvoorstel

Artikel 66

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar een voorbeeld van een situatie waarin artikel 66 van het wetsvoorstel nodig is alsmede naar een voorbeeld van een spoedeisende situatie waarin niet de formele wetgevingsprocedure kan worden gevolgd. Artikel 66 heeft het karakter van een vangnet; voorbeelden zijn daarom niet overvloedig voorhanden. Als gekeken wordt naar het ontwerp van de richtlijn tot wijziging van de Postrichtlijn, zijn er geen voorbeelden van bepalingen die op grond van artikel 66 van het wetsvoorstel moeten worden geïmplementeerd. Het is echter nuttig om een vangnet in het wetsvoorstel op te nemen, nu niet kan worden uitgesloten dat in de toekomstige Europese regelgeving onderwerpen zullen worden geregeld die niet krachtens de andere artikelen van het huidige wetsvoorstel kunnen worden geïmplementeerd. Indien bijvoorbeeld een Europese richtlijn een bepaalde handelwijze zou voorschrijven ten aanzien van het postvervoer van poststukken waarin zich gevaarlijke, vloeibare of brandbare stoffen zouden kunnen bevinden, bevat het wetsvoorstel naast artikel 19 geen (delegatie)grondslag voor het opleggen van dat voorschrift aan andere postvervoerbedrijven dan de verlener van de universele dienst. Dat is nu ook niet nodig, omdat andere postvervoerbedrijven het postvervoer van poststukken kunnen weigeren, maar de verlener van de universele postdienst in beginsel niet. Dit voorschrift zou dan gemotiveerd worden vanuit de bescherming van werknemers van postvervoerbedrijven, en niet door de invulling van de universele postdienst. Juist in de situatie dat de in de Europese regelgeving opgenomen implementatietermijnen kort zijn, kan artikel 66 een goede bijdrage leveren aan de tijdige implementatie van Europese regelgeving.

Gebruikmaking van de in artikel 66 geboden delegatiebepaling is alleen aan de orde, indien het implementatie betreft van, meer technische onderwerpen, zoals in het voorbeeld, waarvoor korte implementatietermijnen gelden en die niet wezenlijk afwijken van de geest en strekking van dit wetsvoorstel en de gewijzigde Postrichtlijn. Nieuwe Europese regelgeving die voortkomt uit andere beleidsmatige opvattingen, die niet van meer technische aard is of duidelijk buiten de geest en strekking van dit wetsvoorstel en de gewijzigde Postrichtlijn valt, zal – ongeacht de implementatietermijn – uiteraard geïmplementeerd worden via een wijziging van dit wetsvoorstel als geen gebruik kan worden gemaakt van de reguliere delegatiebepalingen uit dit wetsvoorstel.

Arbeidsvoorwaarden

De leden van de SP-fractie vroegen naar de sociale bescherming voor de postbezorgers die werken op basis van een overeenkomst van opdracht. Om in aanmerking te komen voor sociale bescherming die is vastgelegd in wetten en regelgeving moet voldaan zijn aan enkele voorwaarden. Postbezorgers die werken met een overeenkomst van opdracht (verder: OVO) voldoen niet aan de voorwaarden om de Arbeidstijdenwet, de Arbeidsomstandighedenwet en ontslagbescherming van toepassing te laten zijn. De toepassing van deze wetten verhoudt zich slecht tot de kern van een OVO: de vrijheid voor de opdrachtnemer om het overeengekomen werk zelf naar eigen inzicht en tijdsindeling te kunnen uitvoeren of het door een derde te laten doen. Door het ontbreken van een gezagsrelatie tussen de opdrachtgever en de opdrachtnemer heeft de opdrachtgever per definitie weinig of geen invloed op de wijze waarop de opdrachtnemer de overeengekomen opdracht uitvoert, zodat toepassing van deze wetten op opdrachtnemers die werken met een OVO minder voor de hand ligt. Werknemersverzekeringen zijn onder bepaalde voorwaarden van toepassing op postbezorgers met een OVO. Dat geldt eveneens voor de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (verder: Wml).

De leden van de SP-fractie vroegen naar de productienorm. Het gaat hier om normen die de postvervoerbedrijven hanteren voor het aantal te sorteren en te bestellen poststukken per uur. De beslissing over de productienorm wordt op bedrijfsniveau genomen, eventueel na consultatie van de postbezorgers en hun vertegenwoordigers. De beloning voor een «normale» productie moet op of boven het minimumloon liggen. Het wettelijke minimumloon kan als de ondergrens beschouwd worden voor de uurverdienservice voor postbezorgers die aan de normprestatie voldoen.

De leden van de SP-fractie vroegen of de afspraken tussen de sociale partners ook gelden voor de bezorgers met wie een OVO is afgesloten. De postbedrijven en de vakbonden voeren overleg over de positie van postbezorgers die werken met een OVO. Deze onderhandelingen kunnen leiden tot afspraken over de mate waarin de postbezorgers een arbeids-overeenkomst aangeboden krijgen. Voor zover er in het overleg afspraken gemaakt worden over de arbeidsvoorwaarden van postbezorgers die de komende tijd (nog) zullen werken op basis van een OVO, moet rekening gehouden worden met de Mededingingswet. Mededingingsrechtelijk gezien zouden bezorgers die werken op basis van een OVO mogelijk kunnen worden beschouwd als ondernemers. Collectieve afspraken met deze groep bezorgers zouden dan mogelijk als mededingingsbeperkend (in strijd met het kartelverbod) beschouwd kunnen worden. In dezen is het van belang dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft aangegeven dat er onder het EG-mededingingsrecht de nodige vrijheid bestaat voor sociale partners om afspraken te maken ter realisatie van doelstellingen van sociale politiek. De Mededingingswet biedt deze ruimte via artikel 16. Ten aanzien van collectieve arbeidsovereenkomsten

(verder ook: cao) wordt deze ruimte geboden door een verwijzing naar de definitie van «collectieve arbeidsovereenkomst» in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst. Volgens artikel 1, tweede lid, van deze wet kunnen in een cao ook afspraken worden gemaakt over OVO's. Het hangt van de specifieke omstandigheden af of artikel 16 Mededingingswet in individuele gevallen van toepassing is. Het is in eerste instantie aan de Nederlandse Mededingingsautoriteit, en uiteindelijk aan de rechter om te beoordelen of er in individuele gevallen een beroep op de vrijstelling van artikel 16 Mededingingswet kan worden gedaan.

De leden van de fractie van GroenLinks vroegen waarom de invoering van een minimumloon op de Duitse postmarkt een belemmering geeft voor eventuele toetreders. Het minimumloon zoals dat voor Duitse postbedrijven is afgesproken is geen wettelijk minimumloon. Het betreft het minimale loon zoals dat is vastgelegd in de cao die door Deutsche Post en daaraan verbonden bedrijven en de vakbond Ver.di aan het Duitse ministerie is voorgelegd voor algemeen verbindend verklaring. Met algemeen verbindend verklaring geldt deze laagste loonschaal voor alle bedrijven in de postsector. Nieuwe postbedrijven op de Duitse postmarkt hebben aangegeven moeilijk te kunnen concurreren indien zij gebonden worden aan deze loonafpraak. Als erfenis van het voormalige monopolie beschikt Deutsche Post immers over een veel dichter netwerk van adressen waarop post wordt bezorgd. Daardoor zijn de postvolumes van postbezorgers van Deutsche post per uur groter dan van de nieuwe spelers wier adressennetwerk en postvolume nog in opbouw is.

Afwijking Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag

De leden van de fracties van ChristenUnie en de SGP vroegen naar de percentages postbezorgers waarvoor de Wml wel van toepassing is, maar waarbij de beloning (nog) niet in alle gevallen voldoet aan het wettelijk minimumloon. Deze vraag kan om verschillende redenen niet goed beantwoord worden.

Ten eerste is niet exact te bepalen op welk deel van de postbezorgers het minimumloon van toepassing is. Postbezorgers moeten aan een aantal voorwaarden voldoen wil de Wml op hen van toepassing zijn. De gegevens waarover de postbedrijven beschikken, en die zijn aangeleverd ten behoeve van het uitgevoerde onderzoek naar de sociale bescherming van postbezorgers, betreffen niet alle relevante persoonlijke gegevens op individueel niveau. Bovendien speelt bij de vraag welk deel van de bezorgers aan de vereisten voor de Wml voldoet, ook de vraag of de bezorgers aan het persoonlijkheidsvereiste voldoen. Vanwege het ontbreken van jurisprudentie op dit punt, kan op voorhand geen juridische zekerheid worden gegeven over de vraag of deze postbezorgers aan het persoonlijkheidsvereiste voldoen.

Ten tweede zijn er geen gegevens over de uurverdiensten op het niveau van de individuele postbezorger. De informatie die postbedrijven hebben verschaft over de uurverdiensten beperkt zich tot de uurverdienste van hun «gemiddelde» postbezorger, zodat ook hieruit niet berekend kan worden welk deel van de postbezorgers minder dan het minimumloon verdient. Uit informatie die de postbedrijven over hun beloningssystematiek aangeleverd hebben kan wel afgeleid worden dat het bij sommige postbedrijven binnen de huidige systematiek mogelijk is dat er maanden zijn waarin de beloning onder het minimum(uur)loon uitkomt. In reactie op de onderzoeksbevindingen hebben de postbedrijven aangegeven dat zij hun beloningssystematiek zo zullen aanpassen dat postbezorgers die voldoen aan de gehanteerde normen voor het aantal te bestellen en sorteren stukken per uur, op maandbasis minimaal het minimumuurloon (inclusief vakantietoeslag) krijgen. De Arbeidsinspectie is gestart met een

monitoringproject om te bezien of de postbedrijven deze toezegging nakomen. Over de bevindingen van de Arbeidsinspectie zal gerapporteerd worden aan Uw Kamer en de Tweede Kamer.

De leden van de fracties van ChristenUnie en de SGP vroegen naar het percentage afwijkingen van de Wml, dat voor de regering nog aanvaardbaar is. Het wettelijk minimumloon moet als de ondergrens worden beschouwd voor de uurverdienste voor postbezorgers die aan de normprestatie voldoen.

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen welke maatregelen de regering voornemens is te nemen als de Arbeidsinspectie constateert dat de situatie blijft bestaan. De nieuwe postbedrijven hebben, zoals hierboven is vermeld, in reactie op de onderzoeksbevindingen aangegeven dat zij hun beloningssystemen zo zullen aanpassen dat de postbezorgers die voldoen aan de gehanteerde normen voor het aantal te sorteren en bestellen poststukken per uur, op maandbasis minimaal het minimumuurloon (inclusief vakantietoeslag) zullen verdienen. De Arbeidsinspectie is inmiddels gestart met het monitoren van de naleving van deze toezegging. Het kabinet zal aan Uw Kamer en de Tweede Kamer verslag uitbrengen van de bevindingen van de Arbeidsinspectie. Mochten de bevindingen van de Arbeidsinspectie daartoe aanleiding geven, dan zal het kabinet maatregelen bekend maken. In dat geval wordt eerst bezien of de problemen via afspraken tussen sociale partners of generieke maatregelen kunnen worden opgelost. Indien dat niet mogelijk is kunnen sector-specifieke maatregelen worden getroffen. Daartoe is een delegatiebepaling in de Postwet opgenomen. Het verlenen van terugwerkende kracht aan wettelijke maatregelen is hierbij niet aan de orde.

Algemeen Overleg over deze brief in Tweede Kamer

De leden van de fracties van de Christenunie en de SGP hebben, onder verwijzing naar de brief van 27 november 2007 (Kamerstukken II, 2007–2008, 30 536, nr. 57) nadere vragen gesteld over de aanvaardbaarheid van de huidige arbeidsvoorwaarden voor postbestellers. Een enkele fractie in de Tweede Kamer is voorstander van een directe invoering van een arbeidsovereenkomst voor alle postbezorgers. Andere fracties hebben begrip voor het feit dat er sprake zal moeten zijn van een ingroeiperiode voor het hanteren van andere arbeidsvoorwaarden en zijn in dat verband geïnteresseerd in stand van zaken van de onderhandelingen tussen de postbedrijven en de vakbonden. Er is geen reden om het wetsvoorstel aan te passen op grond van de discussie in de Tweede Kamer over de arbeidsvoorwaarden. Het wetsvoorstel biedt juist de mogelijkheid om tijdelijk sectorspecifieke maatregelen te treffen op het gebied van de arbeidsvoorwaarden, mochten de onderhandelingen niet tot resultaten leiden en generieke maatregelen niet goed mogelijk zijn.

Arbeidsvoorwaarden

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen naar de algemene visie van de regering ten aanzien van de zogenaamde overeenkomst van opdracht in relatie tot sociaal aanvaardbare arbeidsvoorwaarden. De OVO is een legitieme contractvorm binnen de kaders van het overeenkomstenrecht. Het is bij een OVO, net als bij een arbeidsovereenkomst, mogelijk om te belonen op basis van stukloon. Opdrachtnemers met een OVO kunnen, onder voorwaarden, een beroep doen op de Wml. Op maandbasis is het wettelijk minimumloon voor het kabinet de ondergrens voor de uurverdienste voor postbezorgers die aan de normprestatie voldoen.

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen of er sprake is van een innerlijke tegenspraak als enerzijds gewezen wordt op

het feit dat er geen arbeidsovereenkomst is en de regering anderzijds concludeert dat er wel opzegtermijnen worden gehanteerd. Van een innerlijke tegenspraak is hier geen sprake omdat partijen in de OVO's een opzegtermijn kunnen opnemen.

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen naar de bereidheid van de regering om aan de liberalisering van de postmarkt de eis van een algemeen verbindend verklaarde cao te verbinden. Het is in Nederland gebruikelijk dat werkgevers en werknemers zelf bepalen welke contractvorm wordt gehanteerd bij het verrichten van arbeid. Vakbonden en werkgeversorganisaties bepalen of er voor wordt gekozen om de afspraken over arbeidsvoorwaarden in een cao vast te leggen. Indien daar voor wordt gekozen, staat het hen vrij de cao-vorm te kiezen, bijvoorbeeld een cao per bedrijf of per bedrijfstak. Mochten de vakbonden en werkgevers een bedrijfstak-cao overeenkomen dan kunnen zij het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vragen om een algemeen verbindend verklaring. De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zal een dergelijk verzoek honoreren als aan de gebruikelijke voorwaarden voor algemeen verbindend verklaren is voldaan.

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen naar een termijn waarbinnen het overleg tussen sociale partners tot overeenstemming moet leiden, met daarbij de maatregelen die de regering zal nemen na verloop van de gestelde termijn. Afgelopen najaar hebben de nieuwe postbedrijven elk separaat overleg gevoerd met de vakbonden. Eind januari zijn de postbedrijven overeengekomen om in te gaan op de wens van de vakbonden om gezamenlijk in overleg te treden met de vakbonden. De eerste onderhandelingsronde heeft plaatsgevonden op 5 februari 2008. Daarna is een serie vervolgafspraken gemaakt. Ik ga er vanuit dat partijen er in slagen om tot overeenstemming te komen en ik wil het onderhandelingsproces niet verstoren door het stellen van een «deadline» of het nu reeds aankondigen van maatregelen.

De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP vroegen of de concurrentiepositie van de beoogde verlener van de universele dienst ten opzichte van andere aanbieders voldoende is gewaarborgd. De universele dienst zal zijn beperkt tot het vervoer van brieven en pakjes tegen enkeltukstarief. Dat zijn de tarieven die vooral op de consument en de kleine zakelijke gebruiker van toepassing zijn. Dit is een beperkt deel, ongeveer 15%, van de postmarkt, waarop zeker in de eerste jaren weinig concurrentie van andere postbedrijven te verwachten is.

Level playing field en inwerkingtreding wetsvoorstel

De leden van de PvdA-fractie vroegen de regering inzicht te geven in de voortgang van de inspanningen om er voor te zorgen dat er in de postmarkt fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden komen. Voor het antwoord op deze vraag wordt verwezen naar het antwoord op de vraag van de fracties van de ChristenUnie en de SGP, hiervoor.

De leden van de SP-fractie vroegen of het staatsrechtelijk wenselijk is een wetsvoorstel ter goedkeuring voor te leggen, terwijl er bezwaren tegen de inwerkingtreding zijn. Zij vroegen voorts of aanvaarding van deze wet een precedent zou kunnen zijn en zal kunnen leiden tot meer als-dan regelgeving. Het wetsvoorstel bevat alle onderwerpen die voor de volledige opening van de postmarkt in Nederland van belang zijn. Er zijn echter beleidsmatige factoren die van invloed zijn op de keuze van het tijdstip van inwerkingtreding. Het wetsvoorstel kan, na aanvaarding door de Eerste Kamer, zonder staatsrechtelijke bezwaren in werking treden. Het tijdstip van inwerkingtreding moet zorgvuldig gekozen worden, maar het

wetsvoorstel heeft geen als-dan karakter. De inhoud van het wetsvoorstel is niet afhankelijk van externe gebeurtenissen. Aanvaarding van het wetsvoorstel stelt geen precedent, omdat met de aanvaarding van dit wetsvoorstel het wetgevingstraject dat leidt tot volledige opening van de postmarkt is afgesloten.

De leden van de fractie van de SP vroegen naar de exacte voorwaarden voor het bepalen van een invoeringsdatum. Het openstellen van de Nederlandse postmarkt is bedoeld om verzenders van post een grotere keuzemogelijkheid te geven, voor bijvoorbeeld nieuwe producten tegen lagere prijzen of voor betere kwaliteit. Het uitstel van de invoeringsdatum heeft plaatsgevonden vanwege de onduidelijkheid over het speelveld op de postmarkt in Duitsland en over de besprekingen over de arbeidsvoorwaarden voor postbezorgers in Nederland. Er zijn daarbij geen exacte voorwaarden gesteld. Bij het bepalen van een invoeringsdatum worden tevens de belangen van de gebruikers van postvervoerdiensten op de Nederlandse postmarkt en van de daarop opererende postvervoerbedrijven meegewogen.

De leden van de fractie van de SP vroegen wanneer de algemene maatregel van bestuur waarin de datum van inwerkingtreding wordt opgenomen, na aanvaarding van het wetsvoorstel, wordt voorgehangen. Het voorziene tijdstip van inwerkingtreding was in het ontwerp-Postbesluit 20.. opgenomen. De inwerkingtreding van het wetsvoorstel is, zoals bekend, uitgesteld tot na de in dat ontwerp opgenomen datum van 1 januari 2008. In de definitieve versie, die in het Staatsblad wordt gepubliceerd, wordt de desbetreffende bepaling in het ontwerp-Postbesluit 20.. verwijderd. De datum van inwerkingtreding van het wetsvoorstel en van het ontwerp-Postbesluit 20.. zal vervolgens bij afzonderlijk Koninklijk Besluit worden vastgesteld. Uitgaande van een voorhangtermijn van vier weken, wordt het ten minste zes weken voorafgaand aan de gewenste datum van inwerkingtreding aan Uw Kamer toegestuurd.

De leden van de SP-fractie vroegen naar de onderwerpen die een rol spelen bij de zorgvuldige inwerkingtreding van het wetsvoorstel en de zwaarte daarvan. Voor de opening van de postmarkt voor andere postvervoerbedrijven biedt het wetsvoorstel een zorgvuldig afgewogen juridisch kader. Daarnaast spelen twee onderwerpen: het speelveld op de postmarkt in Duitsland en de arbeidsvoorwaarden in Nederland. Het gaat er niet om welk van de onderwerpen het zwaarst weegt. Voor beide onderwerpen geldt dat er ten tijde van het besluit tot uitstel geen duidelijkheid was ten aanzien van de uiteindelijke richting en de eventuele gevolgen. De zorgvuldigheid die bij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel in acht moet worden genomen vereist dat hier voldoende zicht op is.

De leden van de GroenLinks-fractie vroegen naar de criteria voor zorgvuldige inwerkingtreding. Zoals hiervoor bij de beantwoording van de vraag van de leden van de SP-fractie is gezegd, gaat het er bij de zorgvuldige inwerkingtreding van dit wetsvoorstel met name om dat er duidelijkheid is over de richting en gevolgen van markttoegang in Duitsland en de arbeidsvoorwaarden van de postbestellers in Nederland. Die duidelijkheid was er in december 2007 niet. Een inwerkingtreding van het wetsvoorstel per 1 januari 2008 – ervan uitgaande dat Uw Kamer voor die datum met het wetsvoorstel zou hebben ingestemd en inwerkingtreding per die datum (dus) mogelijk zou zijn – zou volgens het kabinet onzorgvuldig zijn geweest.

De leden van de GroenLinks-fractie hebben vragen gesteld over de urgentie van de behandeling van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer in relatie tot de onduidelijkheid van de huidige situatie. Naar verwachting zal

er in de komende maanden meer duidelijkheid komen ten aanzien van de situatie op de postmarkt in Duitsland en de arbeidsvoorwaarden van de postbestellers in Nederland. Dan kunnen er ook verdere stappen worden gezet om de postmarkt in Nederland volledig open te stellen, zoals het voorbereiden en voorhangen van de lagere regelgeving bij dit wetsvoorstel. Daarvoor is het noodzakelijk dat de behandeling van het wetsvoorstel tijdig is afgerond.

Positie van de verlener van de universele postdienst

De leden van de PvdA-fractie hebben gevraagd waarom het in stand houden van de verplichting tot het leveren van de universele dienst als een voordeel in een concurrerende markt moet worden gezien. Aan de verplichting tot het leveren van de universele dienst zijn relatief hoge kosten verbonden, met name omdat daarvoor een landelijk dekkende infrastructuur in stand moet worden gehouden waarmee post ten minste vijf dagen per week kan worden bezorgd. Daarom wordt een postvervoerbedrijf dat over een dergelijke infrastructuur beschikt als verlener van de universele postdienst aangewezen. Het ter beschikking hebben van een dergelijke infrastructuur heeft echter voordelen. Over deze infrastructuur kunnen ook poststromen afgewikkeld worden die niet tot de universele dienst behoren, en dat gebeurt ook. Daarbij kan mogelijk gebruik worden gemaakt van schaalvoordelen, waarmee de verlener van de universele postdienst de kosten van de universele postdienst kan opvangen.

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar de verplichting van netwerktoegang ook als er geen sprake is van een »essential facility». Het is mogelijk om netwerken op te zetten, waarmee twee dagen per week poststukken kunnen worden bezorgd. Voor post die per se de volgende dag moet worden bezorgd is een netwerk waarmee ten minste vijf dagen per week post kan worden bezorgd nodig. Er is op dit moment maar één netwerk beschikbaar dat dit kan. Onderzoek van SEO heeft uitgewezen dat het in feite niet mogelijk is dit netwerk te dupliceren, omdat de investeringen in een dergelijk netwerk niet binnen een redelijke termijn zijn terug te verdienen. Zonder de verplichting tot non-discriminatoire toegang tot dit netwerk, kan er een prohibitieve toetredingsbelemmering voor de markt voor dringende post bestaan. Teneinde deze toetredingsbelemmering op de postmarkt te verlagen is er een verplichting tot non-discriminatoire en transparante toegang opgenomen in het wetsvoorstel.

Price cap regulering

De leden van de PvdA-fractie vroegen om reparatiewetgeving met betrekking tot artikel 25, derde lid. Voor het beheersen van de tarieven voor de universele postdienst geldt een price cap systeem met als cap de consumentenprijsindex. Voor het basis- of startjaar van het price capsysteem zullen – conform het door de fracties van CDA en PvdA ingediende en breed door de Tweede Kamer aangenomen amendement op stuk nr. 50 – de tarieven worden vastgesteld op basis van de daadwerkelijke kosten en een redelijk rendement. Afgezien van de vaststelling van het basisjaar blijven daarmee de voordelen van het price capsysteem behouden. Binnen vier jaar na inwerkingtreding zullen de doeltreffendheid en de effecten van de wet worden bekeken. De Staten-Generaal krijgen een verslag daarvan en daarbij zal ook aan de orde komen op welke onderdelen de wet mogelijk verbetering of aanpassing behoeft. Er is momenteel geen aanleiding om dit systeem aan te passen.

De staatssecretaris van Economische Zaken,
F. Heemskerk